Tekst bij het tekenfilmpje Laudato Si' in twee minuten van kerknet.be

Voor het klimaat is het drie voor twaalf. Dat weet intussen iedereen. Al vijftig jaar eigenlijk. Was het dan echt nodig dat uitgerekend de paus daar nog een brief aan de wereld over schrijft? Ik weet toch al dat ik moet sorteren en mijn huis isoleren? Nog twee minuut en een half om het uit te zoeken

Dat de mens het milieu niet spaart, wisten we dus al. En Franciscus is heus niet de eerste paus om dat op te merken. Paulus VI deed dat al in de jaren zestig. Maar intussen lopen de wereldleiders nog altijd niet over van doortastende actie. Binnenkort is er nog maar eens een klimaattop. Perfecte timing dus van de paus om te wegen op het beleid.

En wat hij heeft te zeggen heeft, is ook niet min. Het milieu en de armen betalen samen de prijs voor onze hebzucht. Ai, die zit! Zou het daarom zijn dat de rijke landen zo traag in actie schieten? Omdat we er stiekem belang bij hebben? Met zonnepanelen alleen gaan we dat niet omkeren. De paus roept katholieken en alle mensen van goede wil op tot een echte ecologische bekering. Rechtvaardigheid en verbondenheid in plaats van ik-gerichtheid, soberheid en nederigheid in plaats van de wegwerpcultuur.
Oké, sober en nederig, check. Dus sorteren terwijl ik somber kijk dan. Maakt het eigenlijk wel iets uit? Zolang we het milieu willen reden uit eigenbelang worden we alleen maar depressief en cynisch. Zo zit de vervuiling ook voor een stuk in ons hoofd.

En nu komt misschien wel het beste uit de brief van de paus. In plaats van ons te laten overmannen door cynisme roept hij op tot een nieuw elan. Liefde ervaren voor de schepping en je medemensen geeft vreugde. De paus citeert het *Zonnelied* van die andere Franciscus, die 800 jaar geleden zijn liefde voor de schepping uitzong. Broeder zon, zuster maan.
Ook wij kunnen alles en elkaar beleven als familie, en als we dat doen, worden we medeschepper van een nieuwe wereld.

En zo is het 15 seconden voor twaalf geworden. Maar doet dat ertoe? Is het ooit te laat om te leren liefhebben en daar met volle teugen van te genieten? Misschien hebben we af en toe een Franciscus nodig om ons daaraan te herinneren.